

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

6. Ejusdem Hadriani in gratiam Caroli M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

VI. *Anno DCC LXXV.* Carolus Magnus Ticino expugnato, Rege Desiderio capto, deletōque Regno Longobardorum, quod annis ducentis steterat, Patritij Romani dignitate ab Adriano Pontifice augetur; hāc Imperio aptabatur. Constantinus Augustus praecipue Patritij dignitatem extulerat, primā post Cæsares, majorique Præfecturā Prætorij. Patres Imperatorum dicebantur; si bellum inferendum, si pax sancienda, aut alia Imperij cōtra, primum cum Patritijs consilium: paludamentum humeri injectum, annulus dextro indici insertus, caput auroe circulo revinctum, picti calcei, sublimisque Sella insignia Patritij exant. Ejusque officium & curæ, tueri populum, hostes repellere, urbemque gubernare; tantique fuit, Patritium esse, ut non à Romanis solum ea Dignitas, sed ab exteris etiam Principibus pereatur, cāmque Theodorico Gothorum Regi datam à Zenone legimus. Vide (a) Cantelium, & Cassiodorum (b) de Patritij dignitate, Adelnum (c) verò, Sigebertum (d) & ex hoc (e) Gratianum, qui hujus in Carolum collatæ meminerunt.

VII. *Anno DCCC.* Contigit celebris illa Occidentalis Imperij in Francos translatio, auctoritate Leonis III. Pontificis Max. facta, Ejus translationis seriem & narrationem in Regali Sacerdotio de scriptam habes, nec mihi animus est repetere illic dicta. Solum obserua, eum tunc temporis Romanæ Ecclesiæ statum fuisse, ut meritò Romanus Pontifex huic Translationi animum adiecerit. Italia quadringentos ferè annos sub Gothorum & Longobardorum dominatu gemuerat, nunc à Græcis, nunc à Gothis, nunc à Longobardis; jam civili, jam externo Marte fœdata, & quod acerbius erat, cum Ariana, cum Iconoclastica hæresi toties collisa, & tantum non viata. Quoties ad Romæ portas nunc Lupi prandi, nunc Aistulphi, nunc Desiderij classicum sonuit? quoties accensæ à Barbaro faces Urbi delenda? quoties necando Pontifici nunc insidiæ, nunc venenum, nunc Sicarius à Græco immisus? Et quamvis & Pipini, & Caroli M. armis respirasse Italia ac Roma viderentur, Longobardis planè deletis: ut primum tamen in Franciam redibant, nova iterum bella, nova pericula

(a) Cantel. p. 1. diss. 2. c. 4. (b) Cassiod. l. 8. ep. 9. & seqq. (c) Adelm. ad ann. 801. (d) Sigeb. in Chron. ad ann. 774. (e) Grat. in c. Hadrianus & seqq. d. 63.